Helium - David Stypka

Býval jsem vektorem svých včerejších vin,
příliš dlouho zkoušel, co všechno vydržím.
Teď jsem beztvaré nic – balónek helia.

Už jsou to roky, co jsem seknul s hulením,
někdy od té doby si s tátou zase rozumím.
Pane Moliére, pořád hraju Antonia.

R:
A tak tu svítím a koukám dolů
jak nad Betlémem hvězda - pomalu dohořívá,
asi už není třeba nikomu svítit na cestu domů.

Neumím čekat klidný jak beduín
a pořád jsou tu lidi, kterým málo rozumím.
Eduarde, to sotva bude tvoje vina.

Miluju mámu a věřím, že to ví,
pořád pevně doufám, že říkat se to naučím.
Matyáši, saj život jako kyselina.

R
R